

Milieutuin Bolsward

Ter aanvulling op het met mij gehouden interview in de LC van 1 maart wilden wij het volgende nog opmerken. Dit omdat dat volgens ons voor het beoordelen van het geheel van belang is. Wij zijn indertijd begonnen met het schrijven van een bericht aan b. en w. van Bolsward, bij gelegenheid van de hearing over Eekwerd 2, met het verzoek met een voorstel voor de beplanting in dit uitbreidingsplan te mogen komen. Uiteraard in nauw overleg met deskundigen (genoemd werd Le Roy). Zelf wilden wij voor zover mogelijk meewerken. B. en w. gingen hier in zoverre op in, dat ze ons voorstelden om eerst maar eens met de pólle te beginnen. Wij stelden, dat wij ons als milieugroep erachter wilden stellen, mits vanaf het allereerste begin de heer Le Roy zou kunnen worden ingeschakeld. Helaas hebben wij hieraan niet vastgehouden, toen b. en w. hier, om bepaalde redenen, meenden niet aan te kunnen beginnen. Wel wilde zij achteraf de heer Le Roy nog wel eens om advies vragen. De heer Le Roy is inderdaad uitgenodigd eens langs te komen, maar dit is niet gebeurd. Telefonisch adviseerde hij om óf niets te doen óf klaar te zaaien.

Wethouder Brandsma stelde inmiddels een andere opzet voor. Voor hij dit aan de milieugroep voorlegde, had hij het al gelanceerd op Nijenhove en daar zoveel weerklank gevonden, dat het hem verantwoord leek te trachten de milieu-groep voor dit plan te winnen. Dit is dan het plan om intwee à drie weekends de hele tuin in te delen en te beplanten voor zover het bomen en heesters betref. Gezien onze aanvankelijk ingenomen standpunt, was het niet verwonderlijk, dat we niet onmiddellijk enthousiast „Ja” zeiden. Dat wij dit uiteindelijk en van harte toch deden kwam voor een groot deel van de overredingskracht van de heer Brandsma en van zijn vertrouwen, dat de gok gewaagd kon worden. Zelf zei hij voor de televisie: „Een Fries kijkt altijd eerst de kat uit de boom. Hij wil eerst zien wat er allemaal gebeurt, maar als het gerealiseerd wordt en men is druk bezig, dan wil hij graag zijn medewerking geven”. En op de vraag of het eigenlijk niet een grote gok is, antwoordde hij: „Och, als we tegenwoordig niet meer kunnen gokken, kun je eigenlijk niets meer doen. We zitten aan alle kanten vast aan voorschriften en dat betekent, dat we niet meer een gokje durven wagen, we een vreselijk saaie samenleving krijgen”.

Uiteindelijk waagden ook wij de gok, maar we hadden toen beslist niet het gevoel, dat het een zaak van ons alleen was en zeker niet, dat men alleen op ons de schuld zou schuiven als onverhoopt het experiment anders zou verlopen als verwacht werd. Het lijkt me niet terecht gezien de voorgeschiedenis en gezien het vele werk (alle artikelen en alle verzoeken om hulp in Bolswards Nieuwsblad, het huis aan huis bezoeken van alle inwoners van Eekwerd, het beleggen van bijeenkomsten met deze mensen, het vele uren zelf werken bij meestal slecht weer in een grond die te hard was om er een schoffel in te krijgen) verricht door de groep plus een handjevol vrijwilligers uit Eekwerd hoofdzakelijk. De zeventig vrijwilligers, waar het betoog van mevrouw Hilgers op steunt, hebben we nooit achter de hand gehad. Voor zover wij weten is er nooit mee geschermd. Dit kon desgevraagd de heer Brandsma bevestigen.

Natuurlijk zit het ons niet lekker. Natuurlijk hebben we organisatorische en andere fouten gemaakt. Natuurlijk moeten we op zeer korte termijn de mogelijkheden, die zijn overgebleven onderzoeken en onze konklusies be-

kend maken maar welk wezenlijk belang mevrouw Hilgers en de burgemeester van deze stad (mensen, die op de hoogte waren, althans konden zijn met de gang van zaken) meenden te dienen met de door hen gemaakte, in de kranten gepubliceerde opmerkingen, zal velen met ons ontgaan.

Wij zijn blij dat de redactie zich verontschuldigd heeft over het ten onrecht noemen van namen. Het lanceren van namen met bepaalde bijbedoelingen doet mensen te kort en manoeuvreert ze in hokjes, wat de openheid niet bevordert. Bolsward.

Namens Werkgroep Milieu-beheer,
A. van der Meer-van der Klei.